

250. Дательный падежь служи за отвѣтъ на въпросъ *кому?* И така въ дательнѣ падежь ся полагають:

1) Опредѣленія: при дѣйствителны глаголы, които подканяють въпросъ: *кому?* като: *молѣхъ ся* (кому?) *Богу*; *служѣхъ* (кому?) *царю*; *угаждахъ* (кому?) *майци си*.

2) Имена на прѣдмѣты, повече-то личны, за чинѣ-то ползѣ, или щетѣ ся връщи нѣчто; като: *подарихъ братахъ си една книга*; *шолъ му направи голѣма пакосъ*.

3) Рѣчи: *приличенъ*, *подобенъ*, *ближенъ*, *роднина*, *приятели* и другы, что показывать родство, такожде и произведены отъ глаголы, что искать дательнѣ падежь, зимѣють опредѣленія въ дательнѣ падежь; като: *Азъ му съмъ приличенъ*; *Сшолянъ е роднина Драгану*; *благдѣше благодарни учишелю си!*

Забѣлѣжв. Въ случай, кога-то нма-то нѣма дательнѣ падежь, то на мѣсто него ся употрѣблява винителнѣ падежь, придруженъ съ прѣдлогъ *на*; като: *азъ подарихъ на сынове-шы си по едно лозие*, такожде казвать: *Сшолянъ е роднина на Драгана*, намѣсто *Драгану* и пр. — Нѣкои глаголы искать двѣ непосредственны опредѣленія едно въ дательнѣ а друго въ Винителнѣ; като: *подарихъ Сшояну една книга*.

251. Глаголы сложни съ прѣдлогъ искать опредѣленіе въ винителнѣ падежь придружено повечето пѣти съ сѣщый прѣдлогъ; като: *излизамъ изъ града*; *влизамъ въ градъ*; *възлизамъ възъ сѣмѣхъ-шѣ*; *сѣбирамъ ся съ Сшояна*; *олѣгамъ ся о сѣмѣхъ-шѣ* и пр.